

Fremsat i *Folketinget* $\frac{4}{5}$ (F. Sp. 4182). 1. Beh. $\frac{20}{5}$ (F. Sp. 4548). Partiernes Ordførere: Peder Knudsen, Harald Nleisen, Peder Jakobsen, Axel Sørensen og Ragnhild Andersen. Henvist til Udvalg paa 17 Medlemmer (Peder Knudsen [Formand], Bundvad [Sekretær], Ingvard Dahl, Einer-Jensen, Horn, Wiggo Larsen, Lindberg, Harald Nielsen, Einar Simonsen, Øllgaard, Søren Andersen, Henry Hansen, Juul, Peder Jakobsen, Boeck-Hansen, Rasmussen [Gylling] og Ragnhild Andersen).

Lovforslaget gik ud paa, at de Arbejdere, der omfattes af Ferieloven, fremtidig skulde have Ret til 3 Ugers Ferie i Stedet for som hidtil 2 Ugers Ferie, og at Feriegodtgørelsen skulde forhøjes fra 4 til 8 pCt. af Lønnen. Samtidig foresloges det, at *Medhjælperne* skulde inddrages under Ferielovens Bestemmelser.

Ved Fremsættelsen af Lovforslaget udtalte *Ragnhild Andersen* (D. K.) som Ordfører for Forslagsstillerne bl. a.:

„Overenskomsterne er forlænget 2 Aar frem i Tiden, uden at nogen fik længere Ferie eller højere Feriebetalning. Naar noget saadant kunde ske, er en af Grundene, ja, man kan vel sige den stærkeste Grund hertil utvivlsomt, at de fagorganiserede Arbejdere Gang paa Gang er stødt paa det Argument, at Feriespørgsmaalet ikke kan løses af en enkelt eller enkelte Grupper. Bestandig hører man fra Fagbevægelsens Top, at forbedrede Ferief forhold kun kan gennemføres samlet ad Lovgivningens Vej. Det falder derfor ganske naturligt for mit Parti at stille Forslag her paa Rigsdagen om 3 Ugers Ferie med 8 pCt. Feriegodtgørelse i Stedet for de 4 pCt., som ikke dækker Ferieudgifterne i Dag, og som naturligvis vil være alt for lidt, naar man udvider Ferien for Lønmodtagere til 18 Dage i Stedet for 12.

Hvad angaar den anden Del af Forslaget om at faa Medhjælperne ind under Ferieloven, har mit Parti allerede ved tidligere Lejligheder fremsat Forslag herom (Aarbog 1946—47, Side 632), uden at det dog er lykkedes os at faa det igennem. Da Gennemførelsen af det forelagte Lovforslag vil betyde et meget stort Fremskridt for Danmarks Arbejderbefolkning, er det vort Haab, at Lovforslaget vil faa en baade hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.“

Arbejdsministeren fandt ikke Tiden inde til Gennemførelse af de foreslaaede Ændringer. Han udtalte herom ved Lovforslagets 1. Behandling: